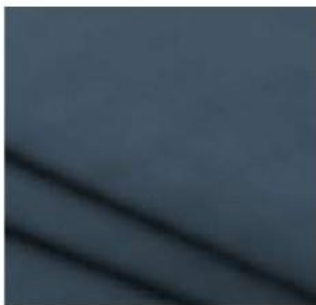


las muchas | dossier
mao
companyamarianaoliver

Deixar-se ploure, deixar-se portar.

Las Muchas | Proposta de Mariantònia Oliver



Creació, interpretació

Mariantònia Oliver

Imatges

Cecilia Molano

Musica

Santiago Latorre, Paolo Conte, Dalida

Espai lumínic

Manu Martínez

Ajudants producció i direcció

Jaume Manresa, Aina Pascual, Ingrid Medina

Ajudant tècnic

Rafel Mir

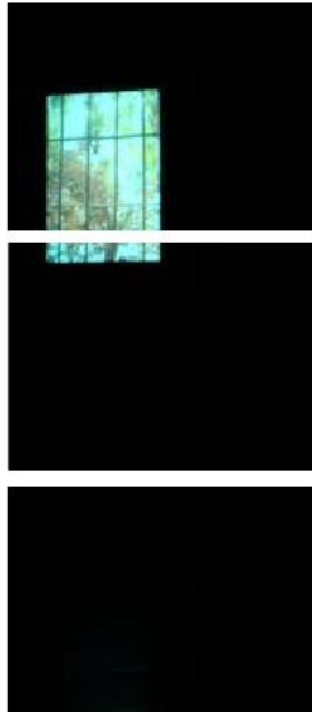
Fotografies

Javier Fernández, Carles Domènech, Mariantònia Oliver



Companyia resident en el centre de cultura Ca Ses Monges. Maria de la Salut. Mallorca.

Las Muchas | presentació



Des de l'any 2000 a l'any 2012...

...Havent viscut, habitat, compartit aquest temps amb un equip de treball que s'ha creat, madurat, modificat en aquesta dècada, i, havent proposat diferents espais per la formació, complicitat, investigació i creació.

Cia. Mariantònia Oliver comença el seu desè projecte a Mallorca.
Un "solo" acompanyat per un equip de professionals, amb ganes de compartir un moment de reflexió i d'exploració d'una identitat comuna.

Las Muchas | descripció del projecte



"El que aconsegueix l'ànima humana, la qual cosa satisfà la seva apetència de sentir, no resideix en el nucli dels fenòmens sinó en les seves vores. El nucli de l'experiència està en les vores".

José María Parreño

"Si cada dia és necessari que jo em digui a mi mateix: "Jo sé qui sóc, sé quin és el meu ofici, el meu país, la meua llengua" (...) és perquè la meua identitat és fràgil. Una veritable identitat, és una identitat que actua, és una identitat que va davant de si, que no necessita estar-se preguntant si és una identitat. (...) Buscant identitats cada vegada més particulars, estretes i al mateix temps, molt fortes, perquè per descomptat que hi ha una necessitat d'identitat (..) però crec que la identitat mai està tan segura, tan forta, com en aquells moments en què no es pensa en ella."

Jean "Luc Nancy

Origen del projecte

El projecte "Las Muchas" neix de la necessitat de pensar-se en el acte del desprendrement, en el borrós com a moviment del ser i en el territori de lo indefinit com únic lloc possible. En un moment en que "cos" i "identitat" s'han tornat conceptes canònics i quasi normatius, posem l'atenció i l'interès en parlar del que aquets cossos i identitats tenen en comú i dirigim la mirada al lloc des de on es desdibuixen els contorns i es pot parlar de paisatge. L'acte de difuminar el cos i el reconeixement de la incapacitat para definir-se, per ser. ¿Què és el que ens descriu? ¿És la mirada de l'altra l'única cosa entorn de la qual cosa ens construïm? Seguint a Simone Weil: ¿No seria aquesta identitat, el primer que hauria de ser destruït per aconseguir "ser"? Més que des del lloc de la diferència, el propòsit és intuir el cos des de les interseccions, els llocs on els contorns es difuminen i la possibilitat de ser està més en els marges, en els límits, que en el centre. Un viatge al territori de l'indefinit.

El cos en el temps

"Las Muchas" parla també de fragilitat, d'aquesta que té a veure amb l'edat, amb cossos que ja no pertanyen a el "corpus" social, que ja deixen d'estar al mercat oficial, però més vius que mai i sobretot més lliures: cossos que respiren, pesen, ballen, sedueixen, es mouen i es posicionen d'una altra manera. Als 50 anys, el cos que presenciem en escena, ja ha viscut moltes experiències. No depèn ja de la seva fiscalitat com a espai que explora, cerca i troba, sinó que ja pot deixar-se escoltar i deixar-se travessar per les experiències viscudes: físiques, emocionals, accidentals, polítiques, d'encobriment i de compromís. Un procés construït a força d'esquerdes i fragilitat, d'escolta i obertura. Un "deixar-se ploure, deixar-se portar" del cos com un conjunt que genera paisatges insospitats i rics.



"Filla do peixe, peixe..."

Redefinir la identitat no com una unitat, sinó com un flux, un vector, alguna cosa que surt de si per trobar-se en l'altre.

Partir de dues idees:

Un banc de peixos, d'un sistema emergent, d'un organisme que es compon de molts i es manifesta en un sol moviment.

Les imatges comunes que reunim entre tots, perquè al final, tots compartim emocions i situacions semblants. Aquesta identitat compartida que és, alhora, una íntima que és de molts. Totes aquestes persones que l'habiten, espais diferents i en ocasions contradictoris del jo. Heterònims que no tenen la necessitat de definir-se, que pot compartir fronteres i difuminar-se, moure's entre els grisos.

Conclusions

El borrós i la permeabilitat com a reivindicacions. Reclamar un espai on deixar de ser sospitosa si no s'és "quelcom" en plenitud, envoltar el buit de la indefinició i fer-se fortes aquí on està el dubte, ¿Quant haig de ser per "ser quelcom"? Citant a Butler, els nostres "bodies does matter" per això mateix han de ser de debò, íntims, plurals, indefinits. "Hem d'aprendre a saludar a la identitat, com alteritat, a saludar-la des de lluny: - "Hola, et saludo" i alhora dir-li: "Hola, et deixo" (...) estar lligat a una identitat que no deixa de crear-se constantment. Ser singular, plural. (...) La alteritat de l'altre dins d'un mateix. (...) "No som els mateixos tota l'estona. (...) No pretendre afirmar-se com a identitats fortes, tancades i excloents dels altres. (...) Avui dia els moviments d'identitat es multipliquen. -¿Com viure sense un mateix, sense una seguretat? ¿Com viure en un món en què tot es desordena, tot canvia? Jean Luc Nancy.

Enfront de tot aquest soroll: silenci per pensar els cossos, els entorns, les realitats.



Las Muchas | Companyia Mariantònia Oliver



Crea la companyia l'any 1989 i amb l'espectacle "Ocho" es guanyadora dels premis Jove Creativitat de Catalunya i Biennal de joves creadors europeus de la Mediterrània. Més endavant crea l'espectacle Marco Raso, una coproducció amb Barcelona, Londres i Madrid duent a terme una gira per teatres i festivals de Espanya, Europa i Amèrica.

L'any 2000 s'instal·la a Mallorca i crea el seu primer espectacle dedicat a infants: "Bobot", amb ell gira per Holanda, per Espanya i per diferents festivals internacionals. Un any més tard crea "La Contínua", coproducció amb el Teatre Principal de Palma, el Govern Balear i el Mercat de les Flors de Barcelona.

Segueix "Poetes", espectacle basat en treballs de poetes mallorquins contemporanis. Per un públic familiar, crea dos espectacles: "Rasss", amb dibuixos de Max i "Na llauneta recicla", amb el reciclatge com a tema central. Amb Mapes, va participar al Festival Escena Contemporània de Madrid i "Petita Lula", espectacle de dansa en espais públics va ser estrenat al festival Palma, ciutat que dansa, al maig de 2008.

Aquest mateix any estrena a la Fira de la Mediterrània de Manresa "La paraula i els peus nus", espectacle amb poesia d'autors balears que ja va participar al Festival Palabra y Música al teatre La Laboral i a festivals de poesia.

"nOu" és el darrer espectacle de la cia per a tots públics que actualment està girant per teatres, Fires i Festivals.

Las Muchas | Mariantònia Oliver Ribas



Mariantònia Oliver Ribas · coreògrafa e intèrpret
Mallorca-Barcelona

Estudia Teatre a Mallorca i es llicencia en Dansa Contemporània a l'Institut del Teatre de Barcelona.

Crea el grup La Dux junt amb Maria Muñoz i amb la creació "Corre que Feim Tard" rep el Premio de la Juventud, Ministerio de Cultura '85. L'any 1989 crea la Companyia Mariantònia Oliver i amb l'espectacle OCHO és guanyadora dels premis Jove Creativitat de Catalunya i la Biennial de Joves creadors europeus del Mediterrani. Més endavant crea l'espectacle "Marco Raso", una coproducció amb Barcelona, Londres i Madrid. Actua amb aquests espectacles per teatres i festivals a Espanya, Europa i Amèrica.

Es convidada com a coreògrafa al American Dance Festival i participa com a intèrpret en els espectacles "La Plaque Tournante" de Mark Tompkins i "By Natural Piety" de Tomàs Aragay

L'any 2000 s'instal·la a Mallorca i crea el seu primer espectacle dedicat als infants: "BOBOT". Combina la seva feina de creadora fent espectacles per adults i per infants, així com projectes artístics a les escoles.

"La Contínua", "Poetes", "Rasss", "Na Lluqueta Recicla", "Mapes", "Petita Lula", "La Paraula i els peus nus", "nOu". Crea el projecte "Jocs coreogràfics" per adolescents, per una dansa comunitària i social.

Forma part del jurat de:

Art Jove de Govern Balear

Premi a Projectes de Dansa (Fundació Sa Nostra, Teatre Sa Màniga)
Des de l'any 2006 és professora de dansa a ESADIB (Escola Superior Arts Dramàtiques Illes Balears).

Des de l'any 2002 organitza i dirigeix l'associació cultural LA IMPOSSIBLE (Festival video-dansa, Festival Rock'Rostoll, tallers de formació i de creació).

Actualment immersa en un projecte europeu amb les universitats: Autònoma de Barcelona i Le Mirail de Toulouse.

Las Muchas | L'equip



Manu Martínez · Espai escènic, i lumínic (Barcelona-Mallorca).

Grafista de formació, s'inicia en la il·luminació el 1997, treballant per a la Cia General Eléctrica, per mes tard dedicar-se plenament a la il·luminació escènica, col·laborant sobretot amb companyies de dansa. Ha realitzat gires com a tecnic d'il·luminació amb les Cies General Eléctrica, Nats Nus, Sol Picó, Lanònima Imperial, Au Ments, Los Excéntricos, Proyecto Archipiélago/J.S.Sinisterra, Roberto Olivan/Enclave, Ateneu Popular de 9 Barris entre d'altres. Com a il·luminador ha realitzat dissenys per a les Cies. Lanònima Imperial (El Caso Kuleshov, De Los Afectos), Au Ments (Quan Ses Bistis Volaven, El Viatge Tarambana, Ses tres Claus, Voice Void, Asteroide 9900, Tales Of The Body, Accions/Reaccions, Petit Ball, Malasombra), General Electrica (Cruza cuando el hombrecito esté en verde, By Natural Piety, Night, John Kovach, Paradise), Tragant Dansa (Rastres, Com Voldria Ser, Figures de Pols), Arts Cambra (Fantasia Española), Ateneu Popular de 9 barris (Combinat de Circ, Oniricus), Pitus Fernández (Cavalls Verds), Mariantònia Oliver (Nou, Las Muchas). Premis Escènica (Illes Balears) 2011 a la millor il·luminació (Petit Ball, Cia. Au Ments) i 2012 (Malasombra, Cia. Au Ments) El seu darrer projecte és la il·luminació del bar s'Oli 13, a Palma de Mallorca.



Cecilia Molano · Creació, espai escènic, vestuari. (Mallorca-Madrid).

DEA sobre el cinema de Pedro Costa a la Universitat Complutense. Màster en Escenografia i vídeo en Saint Martins School of Arts, University of London College. Llicenciada en Escenografia i Figurinisme per la RESAD. Becas: Ajuda als professionals de la cultura del Ministeri d'Educació, Beca UNESCO_Aschberg, Premi Joves creadors del Teatre Real de Madrid, Finalista del Linbury Prize for Stage Design National Theatre, Londres. La seva experiència laboral s'ha desenvolupat en l'àmbit teatral i de la imatge, així com en el docent, actualment fa classes a l'ESADIB. En teatre, el seu últim treball ha estat el vestuari per a l'espectacle "nOu" de la Companyia Mariantònia Oliver; altres treballs han estat: l'Escenografia per "The little Sweep" (Teatre Real i òpera de Vidi-Lausanne); el Vestuari per a "Terrorisme", en el Teatre de l'Abadia; l'Escenografia i vestuari del "Cant del cigne", Festival de Tardor, 2005; o el Vestuari de "Agrupina", Festival Teatre Clàssic de Mèrida. Desenvolupa altres activitats artístiques en el marc del videoart, la pintura i l'edició de llibres (dirigeix l'editorial escrit al llapis des de l'any 2007) i realitza espectacles propis com a "I am not here", en Back Hill Theatre London.

Aina Pascual Silva · Ajudant en producció i direcció. (Mallorca)

Ballarina amb formació de dansa contemporània, clàssica i aeris. Ha treballat amb companyies de Barcelona com Color Dansa, Iker Gómez o Bebetó Cidra. Crea l'espectacle Essència, amb eines digitals interactives a escena. A Mallorca ha realitzat diversos espectacles de dansa vertical i circ, participant en projectes socials com el projecte de El loco circo de la vida Revuelta a Colòmbia 2. Participa en diversos espectacles de dansa aèria amb la Fura dels Baus i Deambulants. Des de fa tres anys és ballarina de la Cia. Mariantònia Oliver, amb la que ha realitzat els espectacles "Petita Lula", "La Paraula i els peus nus", "Ratataplam" i "nOu". També ha realitzat actuacions de L'Homenet i el Despistat, Ratataplam, Bobot i ha col·laborat com a pedagoga en projectes educatius en escoles que realitza la companyia.



Jaume Manresa · Ajudant en direcció i producció. (Mallorca)

Membre de la banda musical d'Antònia Font des del 1998 fins a l'actualitat, s'ha format en interpretació, dansa i moviment amb professionals com Hetty Janseen, Eric de Bont, Philippe Psychaud, Tomeu Vergés, Mariantònia Oliver o Philippe Gaulier (París). Com a compositor és autor de les músiques de Gabriela i Projecte Riera, dirigides per Lluqui Herrero i Margalida Grimalt, La vida difícil dirigida per Carles Pujol o Les Aventures d'en Tres i Mig, dirigida per Frederic Roda, entre d'altres. Com a músic ha format part de l'orquestra Acapulco All Stars acompanyant a Jaume Sisa i de Surfistes en càmera lenta acompanyant a Joan Miquel Oliver. També ha participat a diferents muntatges teatrals com a actor. Treballa amb Mariantònia Oliver com a intèrpret, músic i ajudant en direcció.



Producció Cia. Mariantònia Oliver, SL

Amb l'ajuda de Fundació Teatre Principal de Palma, Consell de Mallorca, Ministeri de Cultura, Institut Ramón Llull i L'animal a l'esquena.